

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A kisipar föllendítése.

Pécs, 1899. július 20.

Miután szerencsésen elszalasztottuk az alkalmat a gyarmati helyzetünkben való fölszabadulásra s a törvény rendeletének furfangos megkerülésével egyoldalú önálló rendelkezéssel további nyolc esztendőre kiszolgáltattuk hazánkat az csztrák ipar kizárólagos fogyasztási területét, a kereskedelmi és iparkamarák, a melyeknek első sorban lett volna érdekük is, kötelességük is gazdasági önállóságunk mellett a legkitartóbb küzdelmet folytatni, most egymásután ébrednek téli álmukból s tanakodnak, javasolgatnak, miként lehetne a magyar ipart az önállóság elalkuvása után is fejleszteni, a hazai ipartermékek számára itthon piacot teremteni.

A győri és temesvári kamarák járnak elől jó példával s nem kételkedünk benne, hogy a többi kamara is őszinte lelkesedéssel fog az akcióhoz csatlakozni, sőt még az is megeshetik, hogy egyik-másik kereskedő talán megszivleli a kamarák fölszólításait s hazai cikkek közvetítésére szánja a fejét. Persze arról a magyar kereskedelmi kamarák nem fognak tehetni, ha akciójuk nyomában Ausztriában és különösen Bécsben nagyban föllendül majd a vignetta és etiquette-gyártás, a melylyel kedves szomszédjaink majd ráütik gyártmányaira a hamisítatlan magyar származás bélyegét, s a jámbor magyar publikum majd hazafias lelkesedéssel vásárolja a Bécs-

ben vignettázott és etiquettezett „hazai cikkek”, mint a Balkán államok és Törökország lakosai vásárolják a Bécsből importált valódi török csibukokat, fezzeket s egyéb keleti árucikkeket.

De nemcsak a kereskedelmi kamarák kapkodnak most eső után a köpönyegért, hanem a kormány is megembereli magát, s talán, hogy háborgó lelkiismeretét megnyugtassa a gazdasági önállóságra kínálkozott alkalom elszalasztásáért, a magyar ipar fejlesztésén töri a fejét. Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter körrendeletben tudakozódik most a kamaráktól az iránt, hogy miképpen lehetne a tengődő magyar kisiparot segíteni?

Rájöttek hát végre a miniszteri bürökben is, hogy a magyar kisiparért is kell tenni valamit, mert az már oly kétségbeejtő helyzetben van, hogy végkép elpusztulni készül. Az ipar fejlődése mindenütt, ahol természetes előfeltételei megvoltak, erőteljes kisiparból nőtte ki magát gyár-ipparrá. Nálunk azonban a kormányok föttörekvése az volt, hogy mesterségesen teremtsenek gyáripart, hogy aztán ezzel bizonyíthassák, mekkorát fejlődött a magyar ipar a közös vámterületen s letorkolhassák azokat, akik váltig hangoztatták, hogy egészséges ipari fejlődés csak önálló gazdálkodás mellett lehetséges.

Persze az ilyen iparpolitika mellett, mikor teljesen ki vagyunk szolgáltatva a fejlett osztrák ipar korlátlan versenyének, a melylyel szemben a kormány csak a

nagy gyári vállalatokat védelmezte, kisiparunk veszedelmes válságba került, mert a gyáripar termékei még a helyi fogyasztást is lefoglalták maguknak, pedig még pár évtizeddel is ezelőtt kisiparosaink a nemzet testének számot tevő, anyagilag független s nemzeti érületben sem utolsó részét képezték.

Nos, a veszedelmet, mely ennek az életrevaló osztálynak az elzülésével fenyegeti a nemzetet, kezdik már észrevenni s most kérdezik, hogyan lehetne ezt a veszedelmet elhárítani. Nem tudjuk, hogy a kamarák mit fognak felelni a kíváncsi miniszter kérdezősködésére, de ha őszinték akarnak lenni, azt kell válaszolniok, hogy első sorban is a kormánytól függ a kisipar megmentése. Tessék ne csak a nagy gyári vállalatokat államilag segíyezni, adómentességben részesíteni, hanem terjeszszék ki ezeket a kedvezéseket azokra a kisiparosokra is, akik munkaképességük, ügyességük, megbízhatóságuk és szorgalmuk által erre rászolgáltak. Mert a míg a gyáripart kedvezményezzük, a kisiparos adóját meg minden harmadik esztendőben följobb srófoljuk, addig a kisipar föllendítéséről ne is beszéljünk.

Aztán szüntessük meg már egyszer azt a túlságig vitt központositást, a melyet a főváros fejlesztése címén a kormányzat minden ágában tapasztalhatunk. A kormány kimondta ugyan, hogy az állam szükségleteit hazai forrásokból szerzi be, de ennek a nemes elhatározásnak csak

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

„Nehéz, nehéz a szívem . . .”

(Rajz az életből.)

Fényes napsugár játszadozik a mezőkön és a töltés zöld pázsittal benőtt szőnyegén, az ég tiszta és felhőtlen.

A B . . . faluba vezető országuton halad egy csinos ifju. Mosolyogva andalog, nem tekint föl, ismeri a járást, hisz szülőföldjéhez vezet az útja.

Gondolatai a multban kalandoznak.

Feljuinak lelkében az emlékek, a jó Mari, kit most már többé el nem hagy s haza hozza mint hű, drága feleségét.

A gazdag Kasza Ferenc parasztgazda leánya volt Mari. Fialat hősünk pedig a falu kovácsának, Bacsó Gyurinak a legifjabb fia. A kovács Kasza Ferenc telke mellett lakott. Bacsó Mihály a legifjabb fiu, néhány évvel volt idősebb Marinál és mindig ott tartózkodott Kaszáéknál.

Mari szép kék szemei egészen elbűvöltek, csengő kacaja és kedves modora lángra lobbantották szívét.

Mihály beállt atyjához kovácsnak, a tizenhárom éves Mari gyakran átjött hozzájuk

és bámulva látta, hogy az izmoskaru ifju mily könnyen forgatja a kalapácsot és a tüzes vasat mint kovácsolja. Esti alkonyulatnál együtt ültek a lombos eperfa alatt, a leány szebbnél-szebb dalokat énekelt. A legszebb és legmeghatóbb volt a »Nehéz, nehéz a szívem . . .« dal. Senkisé tudta olyan meghatóan énekelni, senkinek se jött ugy szívéből.

Megboldogult anyjára gondolt, kinek ez kedvenc dala volt. Még a halálos ágyán is ezt kívánta a jó asszony s Mari könyes szemekkel, remegő hangon dalolta és a dal enyhíteni látszott anyja fájalmát.

A leányka esténként, midőn Mihálylyal e dalt együtt dalolták el, észrevétlenül eltűnt és kiment a temetőbe, letérdelt anyja sírjára és imádkozott. Mihály pedig nyugodtan ült a helyén, mereven bámult maga elé, folyton zúgott a fülébe és gondolatai szüntelen Marinál voltak.

Rövid, de boldog idő mult el, Mari nagy lány lett. Mihály kereset után nézett, eltávozott a faluból. Elbucsuzott a leánykától, rózsás színekkel festette előtte a jövőt; elmondta, hogy sok pénzzel tér vissza s a falu másik végén kovács műhelyt nyit és megnősül, boldog életet fog élni.

Hosszas, belső pillantást vetett e szavaknál a leányra s ő megértette e néma vallomást, sejtette, ki lesz Mihály felesége s elpi-

rult. Aztán a legény megszorította kezét és eltávozott. Majd ha visszajő, örökre egymáséi lesznek.

Már látta is maga előtt, midőn Mari a házában parancsol és vezeti a háztartást. Felkelt és álmadozva ment ki az utra, midőn megcsendült, mintha a tulvilágból jönne, lágyan és meghatón: »Nehéz, nehéz a szívem« Miért futotta át tagjait hideg borzadály e dalamra? Mért lőn érzéketlenné forró vágytól, reménységtől duzzadó szíve?

Három év mult el azóta, Mihály bejárta hazánk nagyobb városait, sokat keresett; most még egy évet akart külföldön eltölteni, hogy rég óhajtott célját elérje és mint tisztességes ember telepedhessék meg szülőföldén.

Kevés hirt vett ez idő alatt szülőföldéről, pedig azóta mennyivel nagyobb lett a falu. Az idősebbik testvér átvette atyjától a kovácsműhelyt és azt írta neki, hogy minél előbb jöjjön haza, mert sok a munka és még egy kovács műhelyt állíthat föl.

Erre elfogta a honvágy; ha takarékos lesz, könnyen mesterré válhatik s Mari bizonyosan osztozik vele sorsában.

Elfelejté a külföldi utazást, siet szülőföldre felé.

Végre, végre lába elérte azt a pontot, hol falujának határa van, gyors léptekkel haladt előre. Egyet csavarodik az országut, azu-

egypár kedvezményezett forrás látja a hasznát, a többi hasztalanul epekedik egy kis állami megrendelés után.

Az állami vasutak, a posta, távirada, igazságszolgáltatás, pénzügy, tébolyda, kórház összes szükségletei a központból fedeztetnek a kormány által kedvezményezett egy-egy nagy szállító-cég útján. Még a tintát is a budapesti cég szállítja az ország összes hivatalaiba, hogyan lendüljön föl hát az a vidéki kisipar, melyet sem a gyári cikkekkel elárasztott publikum, sem a nagy vállalkozókkal szövetkezett kormány nem részesít semmiféle pártolásban.

A katonai szállításoknál elvül ki van ugyan mondva, hogy a szükséglet egy részét a kisiparosoktól kell beszerezni, de éppen a most folyó átvételeknél tapasztalhatták a szállításba belugratott kisiparosok, hogy ez is csak porhintés, mert készítményeik legnagyobb részét, bármennyire meg is feleltek az előirt mintának, irgalom nélkül visszavetették az átvevő bizottságok s volt olyan bizottság is, amely a panaszkodó kisiparosoknak kikottyantotta, hogy ezt fölsőbb utasításra teszi, miután a kisiparosok szállítását a nagy vállalkozók javára meg akarják szorítani.

Persze ha a kereskedelmi miniszter ilyen válaszokat kapna a kamaráktól, hamar készen lenne ő is a felelettel, hogy nem szabad ily módon a szép fejlődésnek induló gyáripárt tönkretenni s ezzel a mesterséges állami kedvezmények eredményét veszélyeztetni. S ebben is van valami igazság, de a legszomorubb igazság ezekből mégis az, hogy ipart, legyen az nagy, vagy kicsiny, nálunk csak mesterségesen lehet fejleszteni, s ha az állam a nagyipart fejleszti ily módon, a kisipar pusztul bele, míg ha a kisipart kedvezményezi, a gyáripár sanyli meg.

Nincs is itt más megoldás, mint átterni a gazdasági önállóság rendszerére, mert csak ezzel biztosíthatjuk iparunk számára a természetes fejlődés előfeltételeit, addig pedig adjuk meg magunkat sorsunk-

nak, melyet intéző államférfiaink jóvoltából Bécsben kovácsoltak számunkra: maradjunk meg nyerstermelő gyarmatországnak.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 20.

Szökés a női zenekar után.

Érdekes eltűnésről suttognak az emberek tegnap este óta a városban. Az Erzsébet királyné-sétátér sétáló publikuma között pattant ki először az érdekes hír, a mikor hiába keresték a gesztenyefák árnyas lombjaitól költőies félhomályba burkolt utakon azt az ismerős alakot, ki rendes látogatója volt a sétátéri korzónak s gazdag és fiatal ember lévén, jó párthieként fogadták a lányos mamák, ha hozzájuk csatlakozott.

— Hová lett? Mért nincs itt? kérdezték és akadt nyomban, a ki megmagyarázta nekik. Persze, csak suttogva, hogy a mamák szende kis leánykái ne hallják meg.

— Hogyan? És igaz? Ugyan ne mondja! hangzott a kétkező válasz erre is, arra is.

Pedig igaz volt. Eltűnt egy fiatal ur és eltűnése a szökéshez hasonlít, de nagyon.

Ma már a hivatalos körök is foglalkoztak az esettel, melynek részletei a következők:

Egy uriház ebédlő termében tegnap délután még egy órákor sem ültek asztalhoz. Az asztalnál ugyan csak két személyre volt terítve, de úgy látszott, hogy a ki neki ülhetne az ebédnek, az nem szeret egyedül enni.

Ez pedig a ház ura volt, kinek felesége és leánya Römerbadban nyaralnak s ő egyedül van itthon a fiával.

— Hol van már az a kölyök? türelmetlenkedett az apa, mikor már az ebédlő nagy órájának mutatója gyorsan közeledett az egyhez és gyomrának mindig erélyesebb szava sürgette az ebéd megkezdését.

Az a »kölyök« azonban nem volt sehol.

— Nagyságos ur, az ifurat talán ne is váránk, szól be az ebédlőbe a szobalány, többes számban beszélve a család élemedett koru fejéhez, kinek gondozását ő rá bízta a nagysága, mikor Römerbadba utazott.

— De hát mit gondol Kati, csak nem eszem egyedül, felelt erre révetegen a nagyságos ur.

— Hiszen nem muszáj épen a nagyságos urnak egyedül ebédelnie, mosolygott erre Kati és . . .

holt.« A szegény Kasza Mari halt meg. Oly fiatal, oly kedves volt.

— Mi . . . mit beszél? — kiáltá magánkívül a legény és erősen megragadta az öreg karját. — Mari, a kis szomszédnőnk? Az Isten szent szerelmére kérem, irgalmazzon nekem! Lehetséges-e, hogy a Kasza Mari halt volna meg?

Aggódva leste az öreg válaszát s ez látta, hogy mily borzasztó harc dul az ifju bensejében, halkan mozogtak ajkai:

— Persze, hogy a Kasza Mari. Áldozat lett, a szegény jó teremtés! A takácsnak fia, kinek anyja nemrég halt meg, nagyon beteg volt. Valami torokbaja lehetett. A fiucska megmenekült a haláltól, de Mari megkapta a bajt és áldozatul esett.

Többet nem mondhatott, mert Mihály elrohant és a nyitott sir előtt megállt, letérdelt s forró könnyeket hullatott a mély, nyirkos gödörbe és zokogva rebege:

»Nehéz, nehéz a szívem,
Rajta csügg a szerelem;
A szerelem bánata
Roskadozik alatta.

Sem éjjelem, sem nappalom,
Egyre csak gondolkodom;
Csak arról gondolkodom,
Gondolsz-e rám angyalom?«

És így térdelt sokáig mozdulatlanul a

És a nagyságos ur el is költötte az ebédet, de nem — egyedül.

Ez azonban mellékes. A dologra csak az tartozik, hogy az ifur nemcsak hogy ebédre nem jött haza, de a vacsorát is nála nélkül költözték el a nagyságos ur — és . . .

Hanem hát ez megint nem tartozik a dologra. Csak az, hogy vacsora után így szólt a nagyságos ur Katihoz:

— Engem aggaszt, hogy hol van az a fiu. Gyere Kati, nézzünk szét a szobájában. Olyan rossz előérzetem van.

— Bizony, nagyságos ur, nekem is. Az ifur már egy hét óta mindig hajnalban járt haza. És engem mindig azzal macerált, hogy tudnék-e én olyan jól hegedülni, mint a hogyan a hölgyek bandája hegedül a Nádorban?!

— Hah! Borzasztó gondolatom támadt! Csak nem lumpol ez a gyerek még most is talán azokkal a hegedüs frajlákkal?!

A Kati azonban szeliden megfogta a nagyságos ur ökölbe szorított kezét és szólt:

— Sohse haragudjék a nagyságos ur! Már elutaztak azok ma délután; úgy mondta tegnap az ifur.

A nagyságos ur erre, a Kati kezét szorongatva, átlépdelt az ifur szobájába. Ott nagysokára lámpát birtak gyújtani és kezdtek szemléldni a szobában.

— Ah! egy levél! kiáltott a Kati és egy levelet vett fel az íróasztalról.

A nagyságos ur kikapta kezéből a levelet s idegesen bontotta föl. Belenézett, olvasni kezdte s aztán kacagásba tört ki:

— Hahaha! Megbolondult ez a gyerek?!

A levélben nem volt más, csak a mai itt következők:

Söprik a pécsi főutcát . . .

Dallama: »Söprik a pápai utcát.«

Söprik a pécsi főutcát.

Hölgyzenekar vonul tovább;

Egy bolond szerelmes nagy don Juan

Szökik a zenekar után.

Kérdi tőle a fess primás:

»Hát te velünk most mit csinálsz?«

»Ne kérdezze — szól a nagy don Juan —

Megyek a zenekar után.»

A nagyságos ur még mindig nevetett, mikor a levél már a Kati kezében volt. A Kati pedig nótás Kata lévén, hamarosan eltalálta ennek a legujabb nótának a dallamát és dudolni kezdte:

szegény ifju. Majd lassan felkelt, vonásai halványak, haja kuszáltan csüng homlokára, tekintete merev és révedező.

Ott! Mi az ott? Ott jön a halottas menet? Az a virággal diszitett koporsó rejti az ő mindenségét, egyetlen Mariját? Óh kimondhatatlan fájdalom! Mit csináljon most, hogyan kezdjen új életet nélküle?

Most emelik le a koporsót a halottas kocsiról, hozzák már . . .

— Nem, az égre nem! Nem halt meg, nem lehet halott, ez más, ez talán egy öreg ember, ki örök álmát aluszsza itt.

Hangos nevetésbe tört ki.

Ott megy az öreg a koporsó háta mögött, a leány atyja. István sirásos tehát nem tévedt, Marit viszik, ő halt meg.

Ingadozó léptekkel indult a koporsó felé, aztán fájdalmas, szivszaggató kiáltást hallat:

— »Mari! Mari!«

Eszméletlenül rogyott össze a nyitott sir előtt.

A koporsóvivők és a gyászoló közönség rémülten tekintettek az élettelennek látszó ifjura.

Az öreg kovács, ki megismerte fiát, oda ugrott és eszméletre igyekezett téríteni a boldogtalant.

A lelkész megható imát rebege, a koporsót a sirba eresztik le, mindenik egy marék

lán maga előtt látja a napsugártól csillogó templom tornyát, körülötte a nádfedelű házakat. Kimondhatatlan öröm fogja el valóját, soha szebbnek még nem látta szülőföldjét. Hirtelen összerázkódik. Tompa, ünnepies hangon szólalnak meg a harangok, megkesirítik. Halottnak harangoznak.

A temetőhöz ért, egy negyed órányira van a falutól. A sirásó a kapunál áll és az ut hosszát kémleli, hogy nem hozzák-e új vendégét.

Mihály odalép az öreghez, kezét vállára teszi és mondja:

— Adjon Isten, István bácsi! Kire vár kend? Melyik szegény lélek számára ásott sirt?

Az öreg mereven bámult az ifjura, aztán, mint a kit régen láttunk és megismerünk, barátságos mosolylyal kiáltott föl:

— Káprázik a szemem? Hisz kend Bacsó Mihály, a kovácsunk fia! Isten hozta! Hát nem feledett el minket? Visszatér? Remélem nem üres kézzel?

— Hát meg vagyok elégedve sorsommal — viszonzá Mihály nevetve. — Hát temetnek ma?

Az öreg ember elkomolyodik, mély sóhaj tör elő kebleből és feleli:

— Nagyon szomorú história ez. Ráillik a régi közmondás: »Ma még volt, holnap

»Söprök a pécsi főtutát,
Hölgyzenekar vonul tovább . . .«

És olyan édesen énekelte, hogy a nagyságos azon kapta magát, hogy ő is tovább folytatja:

»Egy bolond szerelmes nagy don Juan
Szökik a zenekar után . . .«

— Hohó! Ennek fele se tréfa, Kati! A család becsülete veszélyben forog. Ah, az a kölyök, az a gaz kölyök!

Szolt a nagyságos ur és levágta magát a bőr divánra, hogy az csak úgy rengett belé.

— Megszökött, utánuk szökött a szerelmes számár! De hát mit akar velük; mit akar velük?!

— Mit akar? méltatlankodott a Kati. Hát ugyan mit akarna mást . . .

— Eh, hallgass! Csak nem áll be a bandájukba!?

— Hiszen beállhat . . . bőgőhordozónak, felelte a Kati, a ki sehogysem tudta megérteni, hogy szökhett el az ifiúr a női zenekar után, mikor ő a milyen szépen tudja gondozni a nagyságos urat, ép úgy gondozta volna — őt is.

. . . De hát bevégeztetett. Rövid félóra alatt elterjedt a szökés híre — mint fentebb jeleztük — mindenfelé és a sétatér publikuma másról se beszélt, csak erről.

Ma pedig más se történt a rendőrségen, mint az, hogy a nagyságos úr bejelentette a főkapitánynak, hogy úgy kéz alatt, titokban hozassa haza az ifiurat Kaposvárról, a hova utána ment a hölgyzenekarnak.

— De nehogy az újságírók megtudjanak valamit a dologból, kötötte a lelkére a főkapitánynak a botránytól félt családfő.

— Nem kell félni. *Magamra szignálom* az ügyet, akkor az elnöki titok lesz, szolt a főkapitány.

És most a rendőrség a legnagyobb titoktartás mellett keresteti az eltűnt ifjút, a ki megszökött a hölgyzenekar után.

Lapunk zártáig azonban még semmi értesítés sem érkezett Kaposvárról, hogy a szerelmes szökevénynek a nyomára akadtak-e?!

Napirend 1899. július 21-én.

Naptár: péntek, július 21. — Róm. kath.: Dániel. — Prot.: Dániel. — Görög-kel.: (júl. 9.) Pankrác. — Zsidó: Ab 14. — Nap két 4 óra 27 perckor; nyugszik 7 óra 45 perckor. — Hold két 2 óra 41 perckor délután; nyugszik 4 órakor reggel.

Időjárás. Kilitás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: meleg és száraz idő várható.

Térzene az Erzsébet királyné sétatérén 6—7 óráig este.

földet dob utána, aztán lassan szétoszlanak, Mari utolsó, örök álmát aluszsza.

Az öreg kovács és fia az eszméletlen Mihályt bevitték szobájukba, lefektették az ágyra. Az öreg ott ül mellette, fiának halvány, szenvedő arcát szemléli és suttozja!

— Kedves jó fiam!

Érdes ujjával könyvet törül szét szemében.

Mihály kezd magához térni, kinyitotta szemét, körül néz, mosoly jelenik meg halvány ajkán és tiszta, megható hangon dalolja Mari kedvenc dalát:

»Nehéz, nehéz a szívem,
Rajta csügg a szerelem.

* * *

Tíz év múlt el, szegény Mihály nem nyugodott bele sorsába.

Lelke elborult, gyógyíthatlan örült lett.

Vándorlásai közt szerzett pénzét számlálgatja nap-nap után s örvend, elbeszéli mindenkinnek, hogy nemsokára mesterré lesz és Marit feleségül veszi.

A szerencsétlen örült boldogan mosolyog és álmadozásába merül el. Majd elsötétül arca és halkan rezg ajkáról:

»Nehéz, nehéz a szívem . . .«

Vajjon megkönnyebbül-e valaha nehéz szived, szegény Mihály?

M—y.

— **(Püspöki látogatások.)** *Hetyey* Sámuel megyéspüspök tegnapelőtt délelőtt nyári tartózkodási helyéről, Szt-Lászlóról Kárászra rándult át s megtekintette az ottaniteplomnak saját költségén folyamatba tett restaurálási munkálatait. Onnét visszatértében meglátogatta Hoszszu-Hetényben *Hegyessy* László c. kanonokot, az egyházmegye nesztorát.

— **(Térzene.)** A 44-ik gyalogezred zenekara — kivételesen nem ma, hanem — holnap (pénteken) este 6-tól 7 óráig tartja a térzenét az Erzsébet királyné sétatérén. A térzene műsora a következő: 1. »A lotharingiai«; induló, Ganne Lajostól. — 2. Nyitány a »Portici néma« című operából, Aubertól. — 3. »Csendes órák«; keringő, Cranz Valdemártól. — 4. Nagy ábránd *Tschaikowszky* »Onegin Eugén« című operájából. — 5. »Bécsi történetek«; egyveleg, Komzáktól. — 6. »Parforcevadászat«; gyorspolka, Flossmanntól.

— **(Utóállítás.)** A katonai vegyes utóállító bizottság ma reggel nyolc órakor ülést tartott Vadnai József polgári alelnök elnökle alatt a Scholz-féle sörházban. Utóállításra 62 egyén jelentkezett, kik közül 30 vált be katonának. A szülők keresetképtelensége miatt 16-an jelentkeztek, kik közül 7 apát talált keresetképtelennek a bizottság.

— **(Az építési bizottság ülése.)** A város építési bizottsága kiegészítve több meghívott törvényhatósági bizottsági taggal — ma délután 3 órakor ülést tartott a városháza közgyűlési termében *Majorossy* Imre polgármester elnökle alatt. Az ülésen megjelentek *Schulek* Frigyes, műegyetemi tanár, az emlékművek országos bizottságának elnöke, hogy a belvárosi templom restaurálásának tervét beterjessze, továbbá *Troll* Ferenc dr., *Szikorszky* Tádé, *Nendtvich* Andor, *Fekete* Mihály, *Deutsch* Kornél, *Záray* Károly dr., *Hölbling* Miksa dr., *Szmik* Antal, *Ludvigh* Ferenc dr., *Pintér* Ferenc, *Reeh* György, *Rauch* János, *Kindl* Ferenc, *Horváth* Antal, *Krasznay* Miklós dr., *Schlauch* Imre, *Hartl* Ferenc, *Tróber* Aladár dr., és *Ruepprecht* Nándor. Az ülésen a belvárosi templom restaurálásának ügye kerek két órát vett igénybe s az új városháza építési ügyére vonatkozó határozatot egy legközelebb tartandó ülésre halasztotta. Végül a bizottság folyó ügyeket intézett el, több új építési engedélyt tárgyalván le.

— **(Új anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Somogy vármegyében a büssüi anyakönyvi kerületbe *Klima* László jegyzőt anyakönyvvezetővé, továbbá ugyanabba a kerületbe *Bizony* Benő segédjegyzőt, a lengyel-tóti Kovács Lajos helyettes körjegyzőt, a miháldiba *Fülöp* Ferenc segédjegyzőt, a boglári *Pollák* József orvost, a simonfaiba *Pozsgai* Zoltán segédjegyzőt, végül a hedrahelyibe *Mesits* Gábor segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a büssüi anyakönyvvezetőt, továbbá a lengyel-tóti, boglári és miháldi helyetteseket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Szélhámos kazánvizsgáló biztos.)** Aradmegye alispánja megkereste a pécsi rendőrséget, figyelmébe ajánlván, hogy *Halász* Ferenc nevű szélhámos, gépészmérnöknek adván ki magát, elmegy a gőzkazánbirtokosokhoz és ott hivatalos komolysággal megvizsgálja a gőzkazánokat s felveszi az érte járó vizsgálati díjakat. A szélhámos harmincöt éves, alacsony termetű, hosszas arcú és kicsi

fekete bajuszu. Ajánljuk a közönség figyelmébe, hogy ne üljön fel a szélhámosnak, hanem szolgáltassa ki a rendőrségnek.

— **(Adomány.)** *Wagner* Emilia urnő a havihegyi kőkeresztre egy forintot küldött be lapunk szerkesztőségéhez, melyet átszármaztattunk a gyűjtőbizottság elnökének.

— **(Különös jubileum.)** Nem mindennapi jubileumra készülnek a Klimó-utca lakói. A napokban fogják ugyanis megünnepelni a háromszázadik napját annak, hogy járdájukon három szál korhadásnak indult gerenda hever. Az ünnepélyt rendező bizottság megalakult s mint halljuk, a rendőrfőkapitányt fogják díszelnökül fölkérni. Más verzió szerint egy részvénytársaság van alakulóban, melynek célja a korhadásnak indult fákön nagy gomba-telepeket létesíteni. Mindkét jelzett mozgalom lefolyásáról értesíteni fogjuk olvasóinkat.

— **(A pécsi Petőfi-ünnep.)** A f. hó 31-én rendezendő pécsi Petőfi-ünnep előkészületei serényen folynak. — A »Pécsi Dalárda« készséggel ajánlta föl közreműködését; énekelni fogja a »*Talpra magyar*«-t, melynek dallamát *Húber* K. írta, továbbá a »*Tarka madár*« című népdalt, melynek dallama *Hoffer* Károlytól, dalárdánk kitűnő tenoristájától s a jeles dalköltőtől van.

A »*Talpra magyar*« remek műdal, a dalárda Miskolcon énekelte, hol is a versenybíró-ság egyhangulag neki ítélte oda az első díjat s a minta-dalárda címet. Maga ezen egy dal eléneklése páratlan sikerűvé teszi a pécsi Petőfi-ünnepélyt, mert az országban nincs még egy oly dalárda, a mely Petőfi halhatatlan remekét oly kitűnően interpretálná, mint a »Pécsi Dalárda«.

A »Pécsi Polgári Daloskör« ugyancsak tőle megszokott készséggel és előzékenységgel igérte meg részvétét a szép ünnepeken; Petőfi »*Konfidal*«-át, melyet *Huber* K. zenésített meg, fogják énekelni. A daloskör ezen darabot már mint versenydarabot énekelte s így biztosra vehető, hogy művészi szempontból is élvezhető előadást fog nyújtani.

Dr. Váradi Antal a »Nemzeti Színház« dramaturgja, »*Petőfi visszatér*« című költeményét fogja szavalni. A ki Váradit életében bár csak egyszer is szavalni hallotta, lehetetlen, hogy elragadtatással ne emlékeznék vissza remek előadására s most, mikor a költő ünnepli a költő királyt, bizonyára önmagát fogja felülmulni. Szóval: az ünnepegy fényesnek s a nagy költő szelleméhez méltónak ígérkezik.

— **(Halálozás.)** *Koharits* Ödön magyar kir. államvasuti ellenőr, f. hó 19-én reggeli 5 $\frac{1}{2}$ órakor 41 éves korában Baranya-Felső-Mindszenten elhunyt. Temetése f. hó 21-én délután 5 órakor lesz a baranya-felső-mindszenti r. kath. temetőbe. A gyászmisét f. hó 22-én délelőtt 9 órakor tartják meg a baranya-felső-mindszenti r. kath. templomban. Az elhunytat neje, *Szigriszt* Paulán kívül négy gyermeke és kiterjedt rokonsága gyászolja.

— **(A dráwaparti ifjuság)** 1899. évi agusztus hó 6-án Zehi-pusztán, a dráwaparti füzesben jótékonycélu zártkörű nyári mulatságot rendez. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépő-díj személyenkint 1 korona, családjegy 3 korona. A tiszta jövedelem gróf *Festetich* György, mint a keszthelyi »*Georgicon*« megalapítója szobrának alapja javára fordíttatik, miért is fölülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak. Izletes magyar étellekről és kitűnő italokról, úgy pontos kiszolgálásról, valamint jó zenéről gondoskodva van. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság következő vasárnap tartatik meg.

— **(Restaurációk a székesegyházban.)** A székesegyházban nagyfontosságú restauráció veszi legközelebb kezdetét. Nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy a török világban lerombolt ezeréves székesegyház egyes részeit a feltalált és összegyűjtött eredeti kövekből fogja újra fölépíteni a nagytudományú dr. Gerece Péter tanár, kit a muzeuma rendezésére Hetey Sámuel püspök hivatott Pécsre. A muzeumban évek óta felhalmozódtak a régi székesegyházból ásatások alkalmával előkerült faragványos kövek. E faragványok a római idők és a X. századbéli keresztényromán stíl jeleit viselik magukon. Dr. Gerece a régi székesegyház minden zegét-zugát jól ismeri. Évtizedekre terjedő tanulmányai alapján a régi templomnak teljes tervrajzát egybe tudta állítani és ebben oly tökéletességre vitte, hogy minden egyes faragványról meg tudja mondani, hogy a templomnak melyik részéből való. A föltalált régi köveket már osztályozta és kijelentette, hogy a régi templom egyes részeit teljes épségében egybe tudja állítani és csak a hiányzó kövek utánfaragás útján való pótlására lesz szükség, a mihez a rajzokat ő fogja adni, de a melyek alkalmazása a felállítandó műemlék régiségét és eredetiségét legkevésbé sem fogja befolyásolni. Gerece fölépíti ily módon a régi székesegyházban állott u. n. népoltárt, mely sátoralakú fülke volt s a melyben a keresztelmedencét helyezték el a régi keresztények: ugyiszintén föl fogja építeni az északi és déli bejárat s az altemplom lejárata a régi alakban. Ezeknek a csoportzatoknak minden egyes darabja becses műemlék, mindegyik más-más rajzu, alig van két egyforma darab a roppant kötömbgben. Dr. Gerece e műemlékeket a muzeumi termekben akarta összeállítani, de, hogy a mű valódi jelentőségű lehessen, a püspök lehetővé fogja tenni, hogy e részek a szabadban állíttassanak föl és pedig egy akkora területen, mely a régi templom alaprajzának megfelel, úgy, hogy a templom egyes részei egymáshoz képest a régi helyzetbe jutnak s egy valódi restaurált rom benyomását fogják kelteni a nézőben.

— **(Részeg ember merénylete.)** Buzás Ádám, budafai illetőségű csavargó a komlói korcsmában jól felöntvén a garatra, nekivette az utját a szabolcsi mezőknek. A mezőn szembe jött vele egy fiatal leányka alig nőlvé ki még az iskola porából, Mayer Ferdinánd, komlói lakosnak kilencéves Katalin nevű leánya volt ez, kit mikor a becsipett csavargó meglátott, az a bolondos Ámor isten egy pillanat alatt elcsavarta a fejét és a legvakmerőbb merényletre ösztönözte a fiatal, csinos leányka ellen. Szerencsére azonban a mezőn messziről emberek tüntek fel, kiknek láttára a megtámadott leánykát elengedte karjai közül a részeg merénylő és egyszerre kijózanodván, futásnak eredt. Menekülése ámbár hiába volt; mert a leány szüleinek feljelentésére elfogták és bekisérték a pécsi kir. ügyészség fogházába.

— **(A bánya tolvaja.)** A szászvári bányában már régebb idő óta tapasztalták, hogy egyes eszközök és különféle felszerelési tárgyak szőrinszálán eltűnnek. Gross Ábris, bányafőmérnök, végre feljelentette a dolgot a hatóságnál, honnan megindult a nyomozás a szarkatermészetű tolvaj után. És csakhamar ki is derült, hogy a lopásokat Stefán János, mázai illetőségű bányamunkás követte el, kinek lakásán a lopott tárgyak nagy részét meg is találták. Stefán ellen most a sásdi járásbíróság folytatja a további vizsgálatot.

— **(Villámcsapások.)** Egyszerre két helyről is vettünk értesítést a villám által

okozott tüzesetről. A mult heti zivataros időjárás alkalmával a villám lecsapott Gyulapusztán Deutsch Miksa bérlő istállójába s azt felgyújtván elpusztította s hatodfélezer forint kárt okozott. Szerencsére a leégett épület s a benne égett gazdasági felszerelések biztosítva voltak s így a kár nagyrésztben megtérül. Bettelmann-pusztán, Mágocs közelében is volt villámcsapás által okozott tűz. Itt meg Flassits József mágocsi lakos, szérüs kertjében egy szénakazalba ütött be a villám s azt porrá égette. A kár itt csak 150 frtot tesz ki.

— **(Elcsipett szökevények.)** Két asztalostanoncnak nem tetszett a mestersége, meg az azzal járó lőtás-futás s így összebeszéltek, hogy megszöknek gazdáiktól. Tegnapelőtt szó nélkül ott is hagyták helyüket és neki vágtak a kóborlásnak. El is jutottak egész Mohácsig, de ott elcsipték őket és az éjjel visszahozták Pécsre s mint csavargókat átadták a rendőrségnek. Onnan a szüleik vették őket pártfogásukba, a kik bizonyára ki fogják őket oktatni, hogy a becsületes munka mindig többet ér a csavargásnál s gondjuk lesz rá, hogy elvegyék a kalandvágyó gyermekek kedvét a korai munkátlanságtól.

— **(Brutális kocsis.)** Tegnap este felé izgalmas esetnek voltak tanui a várostemplom környékén a járó-kelők. A »Nádor« szaloda tulajdonosának kocsisa — valóban rézség állapotban — a rábizott és teherrel megpakott hosszú kocsit vonó lovakat ráhajtotta a város templom melletti sima járdára. A nyári vasalással ellátott lovak elcsusztak a sima köveken s az egyik ló szügyelője elszakadt s a lábán és szügyén véres sebeket hasított a kő. A nagy nehezen föltápáskodott lovakat aztán a kocsis rettenetesen elverte, mire azok örült vágatásban rohantak a Mária utcába, mely alkalommal csak az Isten különös segedelme mentette még Wurster Antal kanonokot az elgázoltatástól. Így is a nagy ijedtségtől rosszul lett és alig tudott visszamenni lakásába. A brutális kocsist ajánljuk a rendőrség figyelmébe.

— **(Beszállási gyakorlatok.)** Ma délután három órakor a Krajcár-kaszárnyából a 44-ik gyalogezred két zászlóalja — a parancsnokló kapitányok vezetése alatt — kivonult a vasuti indóházhoz, a hol beszállási gyakorlatokat végeztek. A körülbelül félezer emberből álló katonaság teljes felszereléssel volt ellátva és a háboru esetére szóló ki- és beszállást a waggonokba gyakorolta. A gyakorlatokat végignézte Stenzl Alajos ezredes is.

— **(A zirciek vendége.)** Fejérpataky László, a kiváló történettudós, a magyar tudományos Akadémia tagja, tegnap délután Pécsre érkezett, mint a zirci rendház vendége. A híres történetiró csak pár napot tölt Pécsen s innen Erdélybe utazik hosszabb tartózkodásra.

— **(Birák kirándulása.)** A pécsi kir. ítélőtábla birói kara — mely a télen a péntekesti összejövetelek által erősítette a kebelbeli testületi szellemet — ma sikerült kirándulást rendezett a Magyar-Egregy melletti püspöki erdőbe Mária-romjaihoz. A kirándulást sikabonyi Angyal Pál, kir. táblai bíró rendezte.

— **(Mire megvénülünk.)** Ma délelőtt egy öreg, tőpörödött ember jelent meg

Ludvig Ferenc dr. kerületi orvos lakásán. Az öregnek véres volt a feje, kék foltokkal tele az arca és a kezét is alig bírta mozditani. És szólt nagy alázattal:

— Vinai Pál, negyvennyolcas honvéd és veteránus vagyok, tekintetes doktor ur!

— Hozta Isten, bátyám. Miben lehetek segítségére?

— Ugy tessék engem megnézni, hogy én harcoltam Szent-Tamásnál és voltam vagy tiz csatában ezelőtt ötven évvel. És —

— És? — kérdi a doktor, ki el nem tudta gondolni, mért tartozik mindez reá.

— És ma mégis megvert valaki.

— Megverték? Kicsoda?

— Hát a feleségem. Azért jöttem, hogy tessék adni látleletet, hadd jelentsem fel.

Az orvos megtette, a mit az öreg kért. És a szenttamási hős ment a látlelettel a rendőrségre, hol feljelentette a feleségét. Kérvén panaszát átételét a járásbíróshoz. Kérését itt is teljesítették, mert azt mondja, hogy a felesége ma reggel minden ok nélkül véresre verte. Hja, így járunk — mire megvénülünk!

— **(A belvárosi templom restaurálása.)** Az ez ügyben ma délután tartott értekezleten Majorossy Imre polgármester mindenekelőtt ismertette a belvárosi templom restaurálási ügyének mai állapotát. A restaurálás főképe a templom kupolájára vonatkozólag égető szükség. Ezt már másfél év előtt elhatározta a város közgyűlése, a mikor a kupolának fedése vétetett tervbe, a mi 9874 forintba került volna. Majd a vörös rézzel való fedés lett tervbe véve, a minek költsége 13393 frt lett volna. Ezután Záray Károly dr. felszólalására a stilszerű renoválást mondta ki a közgyűlés és megkereste a kultuszminisztert, hogy az ügyet a műemlékek országos bizottságához utalva, készíttessen tervet és költségvetést a kupola restaurálása és az egész templom stilszerű renoválása tárgyában. Schulek Frigyes műegyetemi tanár, a műemlékek országos bizottságának elnöke, ez ügyben kiküldetvén a kupola fedését mázos hornyolt cserepekkel hozta javaslatba, a mi 15748 frtba kerülne. Ezt a mult hó közepén tartott értekezlet elfogadta s felkérte Schuleket az egész stilszerű renoválás tervének elkészítésére. A terv kész s ennek megbirálására hivta össze a jelen értekezletet. Az ülés ezeket tudomásul vevén, Schulek Frigyes tette meg előterjesztését a restaurálásra vonatkozólag. Szerinte a templom török időbeli főteste kiindulási pontját képezi egy oly stilszerű renoválásnak, mely által az országban egyedül álló műemléket létesíthetünk. A török mecsetet katólikus templomná fejleszteni a stilszerű renoválással: ez célja a restaurálásnak, melynek dekoratív részeiben önálló kiindulási pontokat birunk. A kupola kérdése égető; ezt még ez évben restaurálni kell, mert faszervezete korhadt és nem bírja ki sokáig. A kupola pedig legcélszerűbben betonrétegbe fektetett mázos hornyolt cserepekkel fedhető, melyek a vörös réznél is alkalmasabbak és a templomnak stilszerű képet adnak és alapját fogja képezni az így restaurált kupola annak, hogy a többi épületrészek renoválása által a stilszerű restaurálásnak összhangja meglegyen. A mi már most magának a templomnak stilszerű renoválását illeti, arra vonatkozólag bemutatja az egésznek tervét és a renovált templom rajzát, melynek pompás kivitele mindenki tetszését megnyerte. E renoválás az idő és pénz kérdése. Hozzávetőleg százezer forintba kerülne, de részletenkint is eszközölhető volna, mikor a városnak pénze van reá. A történeti jelentőséggel bíró főtestből kell a renoválásnak kiindulnia, a szentély, sekrestye kápolna és torony e tekintetben mellékes. A török mecset ferdén állván a központba szögellő utcákkal szemben, ezt centralizálni kell, szimmetrikus nyolc-szögű alakítással és körfolyosóval venni körül. A meredek lépcső és előcsarnok elhagyandó s épen ezért a templom belseje leszállítandó volna, ami a belső világosságot

emelné. Az oratoriumok, sekrestye és kápolna a nyolc-szögű alaknak megfelelően kibővítendők s ekkor az egész templom a körfolyosótól határolva, két keleti és nyugati alsóbb kupolával és a mai nagy kupolával fog birni. A toronyra jön az erkélyes fölépítvény, tetejében a félholdra illesztett kereszttel. Az így ismertetett terv az értekezlet elismerését mindenben megnyerte s pár rövid fölszólalás után az ülés kimondta, hogy a Tanácsnak javasolni fogja a kupolának még ez évben a főntebbiek szerinti kijavítását, a templom stilszerű renoválását pedig elvben elfogadja, a tervezetet helyesléssel tudomásul veszi s a költségvetés részletes kidolgozása után fog az egyes, pont-ról-pontra foganatosítandó renoválások fölött határozni. Végül az értekezlet lelkes éljenzése között a polgármester köszönetet mondott Schulek Frigyesnek buzgó és lelkes működéséért.

— **(Szerelmi levelező.)** Egy fiatal ember imárottjának levelet akar írni, még pedig az elsőt. Mivel nem tudja a kellő szavakat megtalálni hő érzelmei kifejezésére, egyik barátja tanácsára szerelmi levelezőt vett. Rövid keresés után megtalálja az alkalmas sorokat, ezeket szép tisztán lemásolja s a levelet elküldi imárottjának ama megjegyzéssel, hogy rögtöni választ vár. De az imádottnak is megvan ugyanaz a szerelmi levelező s így csakhamar rájön a levél eredetére. Hozzáfogott tehát mindjárt a válasz megírásához, melyet így fogalmazott:

„Kedves sorait megkaptam. Fordítsa meg az illető levelet a szerelmi levelezőben s megtalálja a kívánt feleletet.“

— **(Meglopott halász.)** Keller Gábor, kaposvári lakos, a lityaki csárdában szállt meg a napokban. Kocsiján volt vagy husz

kiló hal, melyet mikor a csárdából visszajött, nem talált sehhol. Kárát feljelentette a hatóságnál s a megindult nyomozás során csakhamar elfogták a tolvajt Braun Mihály kálózi illetőségű egyén személyében, aki a lopott halat arra az időre el is adta. Most a bíróság végez vele.

— **(Az asszony verve jó.)** Bóc József, vasasi lakosnak az volt a kedvenc nótája, a mely arról szól, hogy az embernek olyan asszony kell, a ki ha beteg is, mégis felkel, megfőzi a vacsorát s úgy várja haza az urát. Hiába volt ez azonban Bóc uram nótája, a felesége — a kit lánykori nevén Vóka Katalinnak hívnak — nemcsak hogy vacsorát nem főzött neki, de még ebéddel se várta a napokban, mikor a munkáról hazatért. Ezen aztán a derék Bóc József annyira feldühösödött, hogy az asszonyt alaposan elverte, most meg azt tartván a közmondással, hogy — az asszony verve jó. A megvert asszony se vette azonban tréfára a dolgot, hanem feljelentette az urát a bíróságnál s mivel most vagy három hétig sajognak a sebei, azzal áll boszut a férjén, hogy nemcsak vacsorával nem várja és ebédet nem főz neki, de még reggelit se tesz elébe. Hadd lássa, ki bírja kitartással tovább!

— **(Egy lópasszus — öt forint.)** A vállalatoknak keletkezésük után első dolguk ügyvéd után nézni. Végre is nem tudja az ember, hogy mikor lehet szükség rá, jó, ha kéznél van. Csak természetes tehát az, hogy a Dunántul kóborló cigányok nagy érdekszővetsége is gondoskodott fiskálisról. Egy Daxner János nevezetű teljesen elzüllött ügyvéd ez az ember, akinek az a foglalkozása, hogy a cigány lóköltők számára hamis lóleveleket csinált. Mindenikért öt forintot kapott. Azért sült ki ez a kis üzlet, mert a belügyminiszter rendeletére tul a Dunán országos hajtvadászatot tartottak a cigányokra. Nyolc vármegye terü-

letén hajhászták föl a cigányokat s hatvanat találtak köztük olyan bünbűben, amiért le kellett őket csukni. Velük együtt ül a fiskális is.

— **(Sohse halunk meg!)** Csaknem ezt jelenti az, amivel dr. Curtis, a bakteriologia tanára a chicagói egyetemen, a megsemmisüléstől iszonyodó emberiséget vigasztalja. A jeles chicagói tudós szerint minden ember elélhet körülbelül ezer esztendeig, ha minden tekintetben úgy él, mint a hogy a tudomány és egészségtan parancsolja. A hosszú élet titka csak abból áll, hogy el kell pusztítani minden élősdit, bacillust és bakteriumot, mely az ember testén vagy vérében élőszködik. Curtis tanár meg van győződve arról, hogy ez lehetséges és 50 millió dollárt kér Carnegie ismert nagyiparostól egy nagyszabású egészségtani intézet alapítására, melyben az ezeréves élet feltételeit nagy stilben tanulmányozhatja. Ötven millió dollár szép kis summa és azt hisszük, hogy a nevezett Carnegie ur, akármi-lyen gazdag is, kétszer is meggondolja a dolgot, mielőtt ily óriási összeget áldozna azért, hogy a chicagói tudós nagyszerű kísérletek után láthassa be, hogy az, a mit ő olyan bizonyosan állít, csak fantazmagoria.

— **(Csoda-ágy.)** A napokban egy indiai herceg részére egy ágyat készítettek Párisban, mely pompa és kényelem tekintetében mindent fölülmul, a mit eddig e szakmában előállítottak. Az ágy teljesen vert ezüstből készült. Mindegyik sarkán életnagyságu női alak áll, mely nagy legyezőt tart a kezében és vörös hajból készült parókát visel. A paróka fésülése és divat szerinti rendezése külön udvari fodrászra lesz bízva a hatalmas

Isten üzenetje
Volt az a te álmod;
Jaj de sokszor megsiratjuk
Még mi ezt az álmot.

... Aluván, megnézted
A Jézuska fáját, —
Letörve találtad
A legelső ágát:
A legkisebb ágát...

VI.

Betellett hát a mi
Régesrégi vágyunk,
Nekünk is van már egy
Tenyérnyi kis földünk,
Termő virágágyunk.

Ennek a csepp sirnak
Mindég lesz virága,
Nyári nap delén is
Harmatos lesz neki
Valahány fűszála.

VII.

Emlékszel-e otthon deli körtefánkra,
Kinek villám sujtott merész sudarára?

Lángba borult neki reménykedő lombja,
Meggötött gyümölcsét leszórta a porba.

Búskodott sokáig s mintha elhalt volna...
De ép gyökere volt, meg alvó bimbója.

S megújodt erővel hajtott ki tavaszra,
Beforrott sebeit friss lomb betakarta.

... Emlékezzél vissza deli körtefánkra,
Kinek villám ütött kevély sudarába...

Móra István.

— Jó, én elmegyek, de maradjon itt helyettem az átkom!

Ezt a pillanatot, amelyben minden figyelem Oakley trónjavesztett ura felé irányult, gaztetre használta fel Davis. Boszut akart állni Alice-on.

Villámgyorsan kiragadta az egyik titkos rendőr kezéből a revolvert s a fiatal leányra sütötte s le is lövi, ha Vaughan még idejekorán félre nem üti a karját. A célját tévesztett golyó Eduard Percy terítette le.

A nagy zavarban Davis menekülni próbált, de a rendőrök megcsípték és megvasalták. Vaughan ezalatt megvizsgálta a sebesültet, aki már halálán volt s mielőtt a mellékszobába vihették volna, kiszendvedett.

Egy órával később Lucian Davist a bostoni államfogházba szállították, melynek kapui egész életére bezártak mögötte.

Még aznap visszakapta szabadságát az ártatlanul börtönben sinylődő Philipp Girard, akinek némi kárpótlásul kiállott szenvedése miatt: tiszteletreméltó állást kínáltak.

Aminthogy Alice ígérte volt, az oakley-i dráma részletei titokban maradtak a világ előtt.

John Arthur a feleségével és Le Guise doktossal délre utazott, hogy az egészségét helyreállítsa. Voltaképpen azonban már Bostonban elvált a nejétől. Különbösen a mérge hamar megölte, míg Cora — amint a legtöbb hozzája hasonló kalandornő — a szegények házában fejezte be életét.

— És Perth Alice? Ő korlátlan ura lett Oakleynek. Nemsokára azonban új gazdát is kapott az uradalom, mert Alice feleségül ment ahhoz az emberhez, aki őt az erkölcsi pusztulástól megmentette és hűen kitartott az oldala mellett, míg a megtorlás munkáját be nem fejezte.

raja udvarában. Ha a nábob pompás ágyában nyugalomra tér, teste sulyával egy gépezetet hoz mozgásba, mire a négy női alak hűs légáramlatot legyez a hatalmas urra. Hogyha pedig dal után szomjuhozik, akkor csak egy rugót kell megnyomnia és a legszebb altató dallamok ringatják át a boldog álmok világába.

— (**A gomba.**) A gomba elkészítésének tárgyában a következőket ajánljuk a fogyasztó-közönség figyelmébe: A gomba-ételből mindig csak keveset tanácsos enni, jóllakni vele nem szabad, mert még a csiperkegomba is, mely legkönnyebben emészthető, emésztési zavart, hányást, sőt görcsöt is okoz, ha sokat eszünk belőle. A többi gombaféléknél még nagyobb óvatosság szükséges, mert ezek legtöbb esetbe ntulzsirosan elkészítve még kisebb adagban is megártanak. A piacon vásárolt gombákat otthon újabb vizsgálatnak vessük alá és a nem egy fajhoz tartozó keveréket soha se készítsük egybekeverten. Az egyenlő gomba meleg vízbe teendő és több léből kimosandó, kimosás után a gombákat megtisztítjuk, mely munkánál a rossz gomba sok esetben már feketés színével feltűnik. A tisztítás alkalmával ügyeljünk, hogy a bőrszerű, kemény részeket eltávolítsuk és csak az üde, lágy kinézésű részeket tegyük más, vízzel telt edénybe. A langyos meleg vízből a gombákat kiszedve, forró sós vízzel öntsük le, mielőtt a szokásos elkészítéshez hozzáfognánk. Sok háziasszony a forró vízzel való leöntés után ezüstkanalat márt a gombával telt edénybe, azt tartván, hogy az ezüstkanál a mérges gomba levétől megfeketedik. Ezt a módot azonban nem alkalmazhatja mindenki, mert nincs minden háztartásban ezüstkanál. Annál inkább legyünk tehát figyelemmel a következőkre: A gombából keveset együnk; csak friss állapotban

élvezzük, szárított gombát többször kell forró vízben kiáztatni és csak egyajtát vásárolni. A mérges gomba élvezete után bekövetkező rosszullét alkalmával az óvintézkedésekkel késni nem szabad, mert a mérges gomba nem árt, ha idején a gyomorból eltávolítjuk, de ha már az emésztés stádiumába kerültek, ritka orvos, aki segíteni tudna, mert ilyenkor a vér már meg van mérgezve. A háziasszony első kötelessége minden esetre, hogy a gombát jól ismerje és addig gombát ne használjon, míg az árusítani megengedett gombanemeket kellőleg nem tanulmányozta.

— (**Petőfi emléke.**) Országszerte megindult a hazafias mozgalom, hogy hősi halállal halt nagy lírikusunk emlékét most, 50 év múltán azzal a kegyelettel, olyan imponáló ünneppel üljük meg, a melyet csak megérdemel szabadságharcunk Tyrtaeusza. Ünnepegni fog július 30-ikán az egész nemzet és ünnep lesz mindama helyeken, melyek Petőfivel valami vonatkozásban vannak. Ilyen ünnep készül a fővárosban Petőfinek ama nagy művészi emléke előtt is, melyen, mint a szabadságharc eszméjének legideálisabb megtestesítője, Petőfi áll az első helyen; körülötte a győzelemre rohanó honvédsereg, melynek diadalmára Petőfi arcán verődik vissza. Petőfi emléke e kép: a nagyszabású csata-körkép (»Petőfi Bem táborában«). A művészek ecsettel hirdetik rajta Petőfi dicsőségét, a kép előtt pedig Petőfi író kortársai emelnek szót: *Jókai Mór, Szász Károly, Gyulai Pál, Vadnay Károly* stb., hogy elmondják emlékezéseiket Petőfiről. A körképtársaság ugyanis emlékezetessé akarva tenni e félszázados évfordulót, a leg-tökéletesebb Edison-féle fonográfon megszólaltatja Petőfinek még élő minden író kortársát, kik őt személyesen ismerték s a kik e célból írott Petőfi-emlékezéseiket bemondták a fonográfból. S hogy a külső keret is megfeleljen a

nagy időkre való visszaemlékezéseknek, gr. Kreith Béla nagyjertű 48-as ereklyemuzeumának színterét a körkép épületében helyezte el s ezeket a körkép látogatói szintén díjtalanul tekinthetik meg. Hogy pedig mindenki, a köznépi is áldozhasson e helyütt Petőfi s a nagy idők emlékének, a körképtársaság 50 krról 30 krra szállította le a belépődíjat s ennek is egy részét a Petőfi-ház javára ajánlotta föl. Végezetül Petőfi és Bem képmását feltüntető emlékérmeket veretett a körképtársaság, melyek árának egy része szintén a Petőfi-ház javára esik, hogy a közönség ez indirekt adományozásával is minél előbb fölépíthesse az áldozatkész magyar nép azt a Házat, melybe azért fogunk zarándokolni, hogy ott Petőfi ereklyéinek láttán lelkesedést, hazaszeretetet tanuljunk Petőfitől.

— (**Hűtlen szolgálta.**) *Sütő Antal* bostai lakos a napokban eltávozván hazulról, ezalatt a szolgálta, *Molnár József* — a ki bukógáti illetőségű — előkereste a lakás kulcsát s a szobát kinyitván, felpakkolt egy csomó ruhaneműt s egyéb értékes tárgyakat s azokkal megszökött. A gazda hazatérvén, lakását kifosztva találta és sietett feljelenteni a dolgot a hatóságnak. Eddig azonban hiába keresték a hűtlen szolgálta, nem találtak a nyomára.

— (**Nemzetközi vallás.**) Egy 16 oldalra terjedő kis füzetnek a címe ez. Benne hat fejezetben vannak összefoglalva a nemzetközi vallás tanai s közülök bizonyára általános helyeslést kelthetnek a következők; III. fejezet, 4. vers. Nem szabad az embernek adósságait letagadni. 7. vers. Senkit se verj meg, különösen az apádat vagy az anyádat ne. 9. vers. Nem szabad tilosba járni. 17.

Katica emlékezete.

I.

Elhagytam a fészket,
Idegenbe mentem, —
Dicsőség harmatját
Szomjazta a lelkem,
Az én balga lelkem.

S boldogan mosódtam
A harmat vizébe, —
Te haragos Isten:
De megvertél érte,
Megboszultál érte.

Tetézni akartam
Csendes boldogságom:
Te letörted addig
Csudaszép virágom',
Kicsiny kis leányom' . . .

II.

Elköltözött drága fecském,
Azzal törlik könyeinket:
Angyal lettél, égbe mentél,
Onnan őrzöd lépteinket.

Üres vigasz, hasztalan szó,
Mert szívünkhez voltál növe, —
A szakadás sebe vérzik
S könye pereg kis bölcsődre.

III.

Eldugdosod játékjait
S a sok ékes kis ruhát, —
Föl ne keltsék a szívemnek
Ébren alvó bánatát.

Én meg a nap eseményit
Apróztatom fel neked,
Szántszándékkal csalogatom
Gyászbaborult lelkedet.

Közbe, mint a csinyített gyermek,
Ugy kerülöm szemeid':
Egyikünk a másikáért
Tilalmazza könyeit.

IV.

Az asztalnál szembe vélem
Ül halovány feleségem, —
A fiuk meg szerte-széjjel:
Egy se bir a jókedvével.

Ez se beteg, az se lusta,
Pereg a dob, szól a puska,
Lóra ülnek, paripára,
Ugy készülnek a csatára . . .

A nehéz kint elfeledve,
Rászólok a gyermekekre:
Fiacskáim, csendesebben, —
Kis Katica föl ne keljen . . .

V.

Meséld el, beszéld el
Feleségem, árvám:
Mit álmodtál ama napnak
Előéjszakáján?

vers. Ügyelni kell, hogy a házad tájékán olyasmi ne legyen, a miből veszedelem származhatik. Igyenek: a nyitott gödrök, dűledező falak, könnyelműen rakott tűz és a többi. 32. vers. Ha valaki a vízbe esik, kötelességed kimenteni. Ugyszintén, a kit gyilkosok támadnak meg, védd meg. 43. vers. Szegény özvegyeket ne ekzekváltass meg. 49. vers. Ha hust akarsz enni, ne vágd ki a vesepecsenyét élő állatból, hanem szurd le előbb a marhát. IV. fejezet. 2. vers. Az unoka ne vegye feleségül az öreganyját. 15. vers. A mit Isten csak a zsidóknak parancsolt meg azt más nemzet nem köteles teljesíteni. A nemzetközi vallás ezek szerint duskál háromezeréves igazságokban s így mindazoknak, a kik nem barátai a mérészebb ujtásoknak, melegen ajánlható. A próféta maga is bevallja, hogy felforgató törekvések távol állanak tőle, de mert valaha jobb napokat látott s most családjával együtt nélkülözések között él, füzete árát a vevő tetszésére bizza. Ártatlanabb mozgalomról még nem számoltak be a vallásalapítók történetirői.

— (A féltékeny elefánt.) Itt az uborkaérés szezonja és talán ez az oka, hogy egy párisi lap az alábbi történetet találja föl olvasóinak, mely állítólag megtörtént a »Jardin des plantes«-ban. Ebben az állatkertben egy vén elefánt tanyáz a tevék közelében. Nemrég egy fiatal tevével lett gazdagabb az állatkert és a közönség figyelme azonnal az új tevé felé fordult, nagy bosszúságára az elefántnak, ki addig a közönség kegyét kizárólag élvezte. Az elefánt emiatt nagyon féltékeny lett és amikor a minap egy párisi nő ment el mellette, ki csak közönyös pillantásokat vetett feléje, míg a tevé — a tevék mindig olyan szerencsések — bámuló tekintettel nézte: tele-szította ormányát vízzel és a bájos hölgyecskét tetőtől talpig lelocsolta. Ilyen teveségre igazán a féltékenységre vihet rá egy józan elefántot.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. július 20. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 61.5 (emelkedő.)

Hőmérsék = 18.6 °C

> maximuma: 26.3 °C

> minimuma: 17.9 °C

Párányomás: 13.9 mm.

Relatív nedvesség: 87.

Felhőzet: 1°

Szélirány s erő: Cirr. S. = S=1.

Csapadék 24 órai: 0

Változás nem várható.

Dr. Csizer.

Törvénykezés.

§ Véletlen-e vagy rossz szándék. Még az 1897. év tavaszán történt, hogy Knip Nándor, Fralner Marko, Heitl Antal és Lucz János pécsváradi lakosok kissé kapatos állapotban éjnek idején igyekeztek hazafelé a várkonyi korcsmából Pécsváradra. Amint az utjukba eső Moncz-féle szélmalom előtt haladtak el, hirtelen két lövés dördült el, melynek egyike Knip Nándor homlokát surolta. Kevés-sel utána kijött a malomból itj. Moncz Ferenc és id. Moncz Ferenc. Az utóbbinak kezében revolver volt. Ezt látva, Lucz Ferenc megtámadta id. Moncz Ferencet s ki akarta csavarni kezéből a revolvért, mely azonban du-

lakodás közben elsült és Lucz Ferenc vállát surolta, ifj. Moncz Ferenc pedig atyja segítségére sietve, Knip Nándoron egy árral három szúrást ejtett. Ezért aztán Lucz Ferenc és Knip Nándor panaszt emeltek id. és ifj. Moncz Ferenc ellen a pécsi kir. törvényszéknél, mely az apát szándékos emberölés kísérletének büntette, a fiut pedig súlyos testisértés vétsége miatt helyezte vád alá. Id. Moncz Ferenc azal védekezett, hogy ő az éjben csak alakokat látott mozogni s nem tudva kik járnak arra, ijesztésképen a levegőbe lőtt. A tanuk azonban beigazolták, hogy id. Moncz Ferenc szándékosan célzott. Ifj. Moncz Ferenc beismerte, hogy ő szurkálta meg Knip Nándort. A pécsi kir. törvényszék id. Moncz Ferencet egy évi börtönre, ifj. Moncz Ferencet pedig két havi fogházra ítélte. Az ítélet ellen, melyet ma délben hirdetett ki a törvényszék, úgy a felek, mint a kir. ügyész, felebbezték.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A pécsi püspöki tanítóképezde és a vele egybe-csopolt gyakorlóiskola Értesítője az 1898—99-iki tan-évről. Közli *Döbrössy* Alajos, pécsi székesegyházi t. kanonok, igazgató. —

Több mint egy félszázad óta teljesíti a pécsi püsp. tanítóképezde feladatát, hogy az országnak vallásosan és erkölcsösen képzett tanítókat neveljen s ezáltal hazánknak hasznos szolgálatokat tegyen. S e céljának meg is felel, amennyiben a jelen Értesítő szerint az idén is tiz tanítót bocsátott a tanügy rendelkezésére.

Az »Értesítő« első oldalán találjuk boldogult Erzsébet királynénk jól sikerült arcképét, melyet »Erzsébet királyné emlékezete« című visszaemlékezés követ.

Tizenhárom oldalra terjedő igazgatói értekezés elodázhatatlannak tartja a kath. népoktatási állandó bizottság szervezését, mely nélkül a tanítókörök egyleti élete fel nem vi-rágozhatik s a hazában létező kath. tanító-egyletek közötti összekötő szervezet létesítését. A magyar tankönyvirodalomról is megemlékezik, mint olyanról, a melyet mostoha gyerekek néz mindenki; egyedül Bárány Ignác és a szent István-Társulat volt eddig az, a ki nem ismert fáradságot e téren.

Mint a lefolyt iskolai évre szóló vissza-pillantás mutatja: az intézetbe beiratkozott az év elején 88 tanuló, mely szám az év végéig 86-ra apadt azáltal, hogy egy negyedéves növendék elhalálozott, egy pedig önként el-hagyta az intézetet.

Anyanyelvre nézve mindnyájan magyarok voltak egynek kivételével; magyarországi illetőségűek és római katolikusok, köztük egy ev. református.

A tanítóképző intézettel kapcsolatos gyakorló iskolában az év elején beiratkozott 55 fiu; 53 magyar, 2 német; ötnek kivételével, kik más valláshoz tartoztak, mindnyájan római katolikusok és magyarországiak.

Az intézet átalakítása és újjá szerve-zése is tervbe lett véve. *Hetyey* Sámuel me-gyéspüspök ugyanis megindította a tanítóké-peзде rendezését a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnál, a mi kedvező fogadtatásra is ta-lált. Az ügy előkészítésére a megyéspüspök által egy bizottság küldetett ki, melynek teendője a szükséges okmányok és adatok beszerzése és a miniszteri kiküldöttekkel a rendezés ér-demére nézve való tárgyalás.

Szükségesnek mutatkozott a miniszterium részéről egy öttagu bizottság küldése Pécsre. Ezen bizottság feladata az összes érdekelt tényezők véleményének meghallgatása s lehető összeegyeztetése. A püspöki bizottságban az

intézeti igazgató is helyet foglalt. A bizottsá-gok f. é. április 5-ikétől 13-ikáig tárgyaltak s a szóban forgó ügy főbb pontjait kellő ala-possággal megbeszélétek.

Az intézetben összesen 12 ösztöndij van, melyek közül 8-at, 308 frt 50 kr. értékben a pécsi székeskáptalan adományoz; 4-et pe-dig, egyenként 42 frt értékben, a vallás- és közoktatásügyi miniszterium utalványoz, a tanulmányi alaphól. Hét szegénysorsu tanító-jelölt részesült egyes helyeken ingyen élelme-zésben. Többen tanítás vagy egyéb szolgálá-tokért élelmezést vagy pénzbeli segítséget nyertek.

A megyéspüspök bőkezűségéből, ki 800 forintnyi adományával biztosította a pécsi nő-egyleti népkonyhának f. é. március közepéig tartó fenmaradását, 7 növendék ingyen kapott ebédet; március hó közepétől azonban, midőn a népkonyha megszűnt, az említett növendé-kek mint legszegényebbek, havi 35 frtért to-vábbra is a Matessa-féle intézetben étkeztek. Ezen kiadások fedezéséhez *Lechner* János apátkanonok 100 frtot, *Walter* Antal örka-nonok pedig 5 drb. népkonyha-jegyét össze-sen 30 frt értékben bocsátott az igazgató rendelkezésére.

A képezdei segély-alapot gyarapították *Lechner* János dr. kanonok 100 frttal, *Wal-ter* Antal kanonok 50 frttal; valamint *Fölker* Mátyás értényi esperes-plébános, ki mint min-den évben, úgy az idén is a segélyalap cél-jaira 25 frtot küldött, továbbá a Pécsi Taka-rékpénztár is 25 frtot küldött a segélyalap gyarapítására. Ezen legujabb adományokat is beleszámítva, a pécsi tanítóképezdei segélyalap vagyoni állapota a kezelő egyházmegyei ala-pítványi főpénztár hivatalos kimutatása szeri-nt 2331 frt 95 krt tesz ki.

Az intézetnek a képezdei segélyalap tö-kéjének 1898-ik évi kamataiból és más ada-kozásokból összesen 325 frt 56 kr. bevétele és ugyanannyi kiadása volt.

Április 11-én az intézet növendékei a gyakorlóiskolásokkal együtt iskolai ünnepélyt rendeztek, mely alkalommal iskolai szünet tar-tatott. Hazánk ezeréves fenállásának emlékére május 3-ikán is hálaadó istentisztelettel egybe-kötött ünnepély volt. Nem kevesebb jelentő-ségű ünnep volt június 8-ikán, mint a koro-názás évfordulóján. E napon az ifjuság taná-raival együtt megjelent az ünnepi misén a székesegyházban.

A lefolyt év ünnepei közé van sorozva azon ünnepély is, melyet az intézeti ifjuság az igazgatónak címzetes kanonokká történt kineveztetése alkalmával ült. Ez alkalommal *Schultz* Imre tanár kartársai nevében szép beszédet intézett az ünnepelthez.

Mult évi okt. 14-én az ifjuság megláto-gatta a *Juhász* László által rendezett régé-szeti kiállítást, mely a tanítójelöltek ismeret-körét nagyban fejlesztette. A belépti-díjat a megyéspüspök fedezte. *Semik* Antal által a nőegylet helyiségeiben rendezett műkiállítást is megtekintették.

Részvett az ifjuság Verdi világhírű »Re-quiem«-ének előadásán, a mennyiben a ren-dezőség több ingyenjegyet bocsátott az intézet rendelkezésére.

A felsőbb osztályok növendékei a bel-városi plébánia- és a nőzárdá templomában kántori teendőket végeztek és meghívás foly-tán több temetésnél karban énekeltek.

Részvesz az intézet a jövő évi párisi világhiállításán, amennyiben a tanárok iro-dalmi műveinek és tudományos értekezésének kimerítő címjegyzékét, az intézet tanmenetének órarendjét, mind a négy osztályból és minden tárgyból egy-egy dolgozat mutatványt és raj-zokat és hangversenyének műsoraiból egy-egy nyomtatott példányt, a f. évi képesítési írásbeli tételeket, a gyakorlóiskola tanmenetét és óra-rendjét a jelen Értesítővel együtt fel fogja küldeni.

A megyéspüspök mult évi ápril 5-én az igazgatót a baranyamegyei népnevelési bizott-

ságba kath. hiveinek képviselésére kinevezte, melyről az alispánt értesítette.

A tanév bezárása június hó 28-án történt hálaadó szentmisével, mely után a jutalmak kiosztattak s az ifjuság elbocsájtattott.

Következik a tanári kar, mely szerint az intézetben 5 rendes tanár, a négy osztályu gyakorlóiskolában — osztatlan iskola lévén — 1 tanító van és dr. *Bahula József* orvos-tudor előadja a közegészségtant, *Hemmerich Károly* pedig a tornászatot.

A bevégzett tananyag után következik az évről vizsgálatok sorrendje.

A statisztikai kimutatás szerint az év elején az első osztályba beiratkozott 29 tanuló; 28 róm. kath., 1 ev. ref. A második osztályba 24. A harmadik osztályba 24. A negyedik osztályba 11. Összesen 87 róm. kath., 1 ev. ref. Mindnyájan magyarok.

Ezek után következik a tanítóképzés és gyakorlóiskola növendékeinek név- és érdemsorozata.

Végül a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik az Értesítő.

TÁVIRATOK.

— **Az új orosz trónörökös.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pétervári hivatalos lap egy császári parancsot közöl, mely szerint *Alexandrovits Mihály* nagyherceget mindaddig, míg a cárnak fia születik, trónörökösnek kell címezni.

— **A Dreyfus-pör tárgyalása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi *Lanterne* írja, hogy *Dreyfus pörének* tárgyalását a rennesi katonai bíróság augusztus elsején kezdi meg.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 20.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8-21. —
Tengeri: 4-64. — *Rozs*: 6-67. — *Zab*: 5-42.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 379-75. — *Magyar hitelrészvény*: 388- —
— *Államvasut*: 343- —.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1899. évi július hó 17-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Rökk Gyula*.

- V. 1787. *Buchleitner Károly* — *Dr. Steiner Leo* 888 frt 40 kr. — hh.
1840. *Lőrincz Ferenc* s n. — *Göloncsér János* t.jog. — hh.
1852. *Ószoly Károly* — *Döme István* felhiv. — hh.
III. 1866. *Vörösmarth község* — *Paul Jakab* s n. végr. — rend.
1874. *Dr. Spányi Leo* — *Berger Sámuel* s n. » — hna.
1948. *Gadó József* — *Gadó Mária* végr. — rmv.
1949. » — *Gadó Anna* végr. — rmv.
1961. *Ivancsics János* — *Kolostár Mária* s t. zárlat. — hh.
1971. *Liber György* — *Klaus György* s t. végr. — mv.
1975. *Hoszter Gáspár* — *Braun Imréné* s t. birtokba vezet. — rend.
1985. *Waufisch & Löwy* — *Maximovics Mitár* végr. — hna.
1990. *Lengyel József és fia* — *Tivolt Gyula* » — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 1628. *Schmidt Sándorné* — *Dr. Fürst Győző* 5285 frt 87 kr. — hh.
1836. *M. Adlerflügel bécsi cég* — *Galambos Arthur* s t. visszaköv. — hh.
1893. *Braun Markus* — *Zsigmond Juli* 26 frt. — hh.
1894. » — » — » 24 frt 90 kr. — hh.
1895. *néhai Molnár Mihály* hagy. — rend.
III. 1916. *Kovács (Buli) János* — *Bika István* végr. — rend.
1950. *Cs. kir. szab. Adriai bizt. társulat pécsi cég-bejegyzés.* — hh.
1951. *özv. Folcz Antal* s t. — *Folcz György* s n. zárlat. — hh.
1954. *Kismartoni takptár* — *özv. Szabjás Józsefné* árverés. — mv.
1987. *Soltjárás takptár* — *Dr. Cholnoky Sándor* végr. — rmv.
1988. *Soltjárás takptár* — *Dr. Cholnoky Sándor* folyt. végr. — hna.

Elintéztett ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos*.

- V. 2258. *Herman Józsefné* lopás. — rmv.
2260. *Duzsanics Zsivko* » — hh.
2273. *ifj. Winkler István* s t. vallás ell. vétség. — mv.
2275. *Varga Katalin* közeg. ell. büntett. — mv.
2276. *Kenézi József* lopás. — hh.
2350. *Kocsi Pap József* gond. ok. t. sért. — hh.
III. 2228. *Dudás Vendel* lopás. — hh.
2230. *Orbán Ferenc* jogt. elsaját. — hh.
2243. *Sovák Ferenc* lopás. — ms.
2246. *Sulmics Ferenc* » — hh.
2283. *Kalocsa Gábor* » — rmv.
2284. *Árvai Julianna* » — hh.
2292. *Borbély János* s t. lopás. — mv.
2312. *Tobi András* közcs. ell. kih. — rend.
2354. *Benedek Imre* jogt. elsaját. — hh.

Előadó: *Nábráczy Lajos*.

- V. 2336. *Panics Lőrinc* s t. emberölés. — rend.
2351. *Schik Herman* sikk. — hh.
2352. *Eberling Ferenc* gyilk. és rablás. — rmv.
III. 2210. *Nagy Nemes János* s t. sikk. — hh.
2236. *Teller József* s t. sikk. — rmv.
2238. *Niedermayer Antal* sikk. — rmv.
2331. *Józsa József* s t. suly. t. sért. — ms.

Elintézésre kintüztett ügyek.

Bejelentések 1899. évi július hó 24. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Rökk Gyula*.

- V. 1829. *Boda István* — *özv. Kuhn Dávidné* s t. ing. t.jog.
1831. *Kis János* — *özv. Kis Mihályné* s t. öz. jog.
1855. *Radics Dása* s t. — *Radics Ilona* végrend. érvényt.
1870. *Lelkes János* — *Német István* s t. ing. t.jog.
1889. *Lemle Ételka* — *Pitz Henrik* felhiv.
III. 2039. *Kann Armin és fia cég* — *Ostier Mátyás* s t. végr.
2045. *Gyalog Juli* s t. — *Gyalog Katalin* végreh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 1658. *Engel József és fia cég* — *Glückman Ignác* 6243 frt 40 kr.
1730. *Klötzl Antal* s n. — *Krausz Lajos* végr. megszünt.
2017. *Singer Ignácné* — *Straicher Benő* megtámad.
III. 2033. *Deutsch József* s t. — *Rothmüller Mór* végr.
1984. *Dr. Kemény Fülöp* — *Hranyecz József* »

Büntető ügyek.

Előadó: *Bocz Alajos*.

- V. 2288. *Rákos Ferenc* becs. sért.
2298. *Gál József* k. t. sért.
2299. *Kovács Mihály* s t. becs. sért.
2302. *ifj. Kis Kovács István* »
2345. *Engel Nándor* »
2346. *B. Szintai István* k. t. sért.
2347. *Kelemen János* becs. sért.
2370. *Lakatos Mihály* s t. lopás.
2386. *Horváth István* k. t. sért.
2387. *Bojas János* s t. k. t. sért.
2392. *Kelemen Mihály* s t. lopás.
2422. *Borda István* s t. »
III. 2377. *özv. Szeles Pálné* lopás.
2385. *Balog Sándor* közcsend ell. kih.
2388. *Kovács Károlyné* rágalm. stb.

Előadó: *Nábráczy Lajos*.

- V. 2371. *Kovács György* s t. 27 rendbeli lopás.
2419. *Hezinger Mari* lopás.
2420. *Horváth Terézia* családi állás ell. büntett.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

784., 949. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbírósnak 1899. évi V. II. 209. és 240. számú végzésével *Dr. Flóris Endre* és *Dr. Toldy Béla* ügyvédek által képviselt *Kaszapovits Pálné* és *Kronaszt Antal* felperesek részére, *Kaszapovits István* alperes ellen 51 frt 09 kr. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 350 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. II. 209/2. és 240/2. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán **Pécsett, Pálya-utca 9. sz. alatt** leendő megtartására határidőül 1899. évi július hó 21-ik napjának délutáni 1/4 órája tüzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt lovak, fiakker s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a leltározási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Pécsett, 1899. évi július hó 11-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

867. sz.

1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1899. évi V. I. 246. számú végzésével *Dr. Flóris Endre* ügyvéd által képviselt *Mihálovits Pál* felperes részére, *özv. Goszmann Lajosné Viktoria* alperes ellen 75 frt követelés és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 313 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak V. I. 246/2. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltak követelése erejéig is, alperes lakásán **Pécsett, Tettye-utca 10. szám** alatt leendő megtartására határidőül 1899. évi július hó 21-ik napjának délutáni 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt butorok, kocsi s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettetéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Pécsett, 1899. évi július hó 10-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.